

**ทัศนคติของเยาวชนในเขตเทศบาลนครพิษณุโลก
ต่อจริยธรรมทางการเมืองของนักการเมือง
Attitude toward Local Politicians' Morality
of Youth in Phitsanulok Municipality**

ธนัษพร หมื่นจอร์* และพัฒน์พันธ์ เขตต์กัน
Thanutporn Muenjorn*, and Phattanaphan Khetkan

สาขาวิชาการบริหารจัดการภาครัฐ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิษณุโลก

*Corresponding author. E-mail: Thanutporn.m@psru.ac.th

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาศึกษาระดับทัศนคติ และเปรียบเทียบระดับทัศนคติของเยาวชนในเขตเทศบาลนครพิษณุโลกต่อจริยธรรมทางการเมืองของนักการเมือง โดยวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครซี่และมอร์แกน ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% จำนวน 361 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามตรวจสอบคุณภาพโดยค่าดัชนีความสอดคล้องเชิงเนื้อหาและหาค่าความเชื่อมั่นโดยสัมประสิทธิ์แอลฟา ครอนบาค .988 วิเคราะห์ข้อมูลโดยแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test และ F-test ผลการวิจัยพบว่าระดับทัศนคติของเยาวชนในเขตเทศบาลนครพิษณุโลกต่อจริยธรรมทางการเมืองของนักการเมืองในภาพรวมทั้ง 4 ด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านบุคลิกภาพอยู่ในระดับมาก ในขณะที่ด้านความเป็นผู้นำ ด้านการบริหาร และด้านคุณธรรมอยู่ในระดับปานกลาง การเปรียบเทียบระดับทัศนคติของเยาวชนในเขตเทศบาลนครพิษณุโลกต่อจริยธรรมทางการเมืองของนักการเมือง พบว่า เยาวชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์หรือการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นที่แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อจริยธรรมทางการเมืองของนักการเมืองไม่แตกต่างกันทุกด้าน

Abstract

The purposes of this research were to study the level of the attitude of the youth towards the ethics politicians in Phitsanulok Municipality. And compare the level of their attitude by quantitative research. The sample was set by the "Krejcie & Morgan " to get 361 people and the confidence level of 95%. The instrument used to collect research data was a questionnaire and the reliability by Cronbach alpha coefficient .87. The data were analyzed by frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test and F-test. The finding showed that level of the attitude of the youth towards the ethics of politicians the personality was at a high level, while leadership, administrative, and participation, was moderate. The companion found that the differences of their in gender, age, education, and local political participation experience has not, effect on the attitudes of the youth in Phitsanulok Municipality to the political ethics of politicians.

บทนำ

ประเทศไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์มาเป็นการปกครองระบอบประชาธิปไตย ตั้งแต่ปี 2547 และในปัจจุบันการพัฒนาการปกครองในระบอบประชาธิปไตยมีความก้าวหน้าไปมาก จะเห็นได้จากการเกิดขึ้นของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540 ซึ่งเกิดจากสภาร่างรัฐธรรมนูญที่ได้รับการเลือกตั้งจากประชาชน อันถือได้ว่าเป็นรัฐธรรมนูญฉบับประชาชน เนื้อหาของรัฐธรรมนูญมีบทบัญญัติใหม่ๆ ที่จะสร้างความเข้มแข็งและประสิทธิภาพให้แก่ระบบการเมือง ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน เช่น การตรวจสอบอำนาจรัฐโดยองค์กรอิสระต่างๆ จากภาคประชาชน เป็นต้น องค์ประกอบเหล่านี้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาระบบการเมือง แต่หากประชาชนส่วนใหญ่ในประเทศไทยยังไม่เปลี่ยนแปลงทัศนคติ และแนวความคิดแบบดั้งเดิมไปสู่แนวความคิดแบบประชาธิปไตยแล้ว ประเทศก็จะไม่สามารถพัฒนาไปสู่การปกครองในระบอบประชาธิปไตยที่แท้จริงได้ ซึ่งแนวคิดของการมีส่วนร่วมทางการเมืองถือเป็นองค์ประกอบสำคัญประการหนึ่งของการปกครองระบอบประชาธิปไตย การที่จะพัฒนาระบอบประชาธิปไตยให้เข้มแข็งได้นั้นทางหนึ่งคือ การส่งเสริมให้ประชาชนเรียนรู้ และมีความเข้าใจถึงประโยชน์ของการมีส่วนร่วมทางการเมือง เพื่อสนับสนุนให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้นนั่นเอง (ธานัท ปัตนัย, 2553 : 3)

จะเห็นได้จากข่าวสารจากสื่อมวลชนแขนงต่างๆ ในประเด็นที่เกี่ยวกับการทุจริตของนักการเมือง ซึ่งเป็นปัญหาการใช้อำนาจทางกฎหมายอยู่เหนือกรอบคุณธรรม จริยธรรม และนับวันกระแสการทุจริตคอร์รัปชันในสังคมไทยจะทวีความรุนแรงยิ่งขึ้นสะท้อนให้เห็นว่าสังคมของเรากำลังประสบปัญหาต่างๆ เกี่ยวกับจิตสำนึกด้านคุณธรรมและจริยธรรมมากมาย โดยเฉพาะในวงการนักการเมือง จนอาจกล่าวได้ว่า มาตรฐานทางการเมืองกับวัฒนธรรมทางการเมืองในสังคมประชาธิปไตยของประเทศไทยนั้นเป็นไปตามระบบอุปถัมภ์มากกว่าระบบคุณธรรม นักการเมืองใช้อำนาจแทรกแซงการบริหารงานระบบงานส่งผลให้ระบบเศรษฐกิจ สังคมและสภาพแวดล้อม ในขณะที่ประชาชนส่วนใหญ่รับรู้ ว่า สังคมไทยเป็นสังคมประชาธิปไตย อาจกล่าวได้ว่า ประชาธิปไตยที่ซีกง จืดจาง ดิดลิบจนเพื่อแลกกับผลจากการเลือกตั้ง และเข้าใจประชาธิปไตย คือ การเลือกตั้งและต้องยอมรับในบรรดาอาชีพที่มีอยู่ นักการเมือง เป็นอาชีพที่มักไม่ได้รับความเชื่อมั่น หากชนะการเลือกตั้งซึ่งถือได้ว่าเป็นการเลือกตั้งจากประชาชนส่วนใหญ่เลือกมาทำอะไรก็ได้ โดยอ้างว่าเป็นสิ่งที่มาจากเสียงส่วนใหญ่ของประชาชนไม่ว่าจะขัดแย้งกับกฎหมาย (โชติ มหาชัยฤทธิ์พร, 2552 : 55)

จริยธรรมของนักการเมืองนับได้ว่าเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่นักวิชาการทางการเมืองให้ความสนใจศึกษา และพยายามที่จะผลักดันให้เป็นเงื่อนไขสำคัญอันนักการเมืองจะยึดถือปฏิบัติ ทั้งนี้ เพราะนักการเมืองถือเป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาประเทศ แต่ปัจจุบันปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมส่วนหนึ่งเกิดจากความเห็นแก่ตัวของนักการเมือง ความเห็นแก่พรรคพวก เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตัว ทำให้เกิดปัญหาทางด้านการเมืองที่ยืดเยื้อ ส่งผลกระทบต่อปัญหาบ้านเมืองในหลาย ๆ ด้านไม่ว่าจะเป็นทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การท่องเที่ยว ความเป็นอยู่ของประชาชนผู้มีรายได้น้อย เป็นต้น (โชติ มหาชัยฤทธิ์พร, 2552 : 55)

แม้ว่าประชาชนในประเทศจะมีความเห็นที่แตกต่างกันตามความเชื่อ ประสพการณ์แต่ก็ปฏิเสธไม่ได้ว่าต่างต้องการนักการเมืองที่อาสาเข้ามาบริหารประเทศตามกระบวนการประชาธิปไตย สามารถปฏิบัติหน้าที่ของตนเองได้อย่างที่คำมั่นสัญญาไว้กับประชาชนว่าจะเป็นตัวแทนในสภา เพื่อกำกับดูแลผลประโยชน์ของประชาชนโดยรวม เพราะหากเป็นไปได้เช่นว่านี้แล้ว ประเทศไทยคงจะไม่ต้องเผชิญกับวิกฤติต่างๆ มากมาย อย่างที่เป็นอยู่ทุกวันนี้ แต่เหนือสิ่งอื่นใดมองว่าประเทศไทยคงต้องมีนักการเมืองพันธุ์ใหม่เกิดขึ้นมาก่อน ซึ่งอาจจะเป็นนักการเมืองคนเดิมแต่ผ่านการตัดแต่งพันธุกรรมที่เต็มเปี่ยมไปด้วยจริยธรรมของนักการเมือง หรือนักการเมืองหน้าใหม่ที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความรู้ความสามารถ จริยธรรมและคุณธรรม

จากเหตุผลที่ผู้ศึกษาได้กล่าวข้างต้น ประกอบกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน คือ เป้าหมายของการพัฒนาระบอบประชาธิปไตย นอกจากจะขึ้นอยู่กับความรู้ความสามารถ จริยธรรมและคุณธรรมของนักการเมือง แล้ว

ประการสำคัญยังขึ้นอยู่กับความรู้ความเข้าใจ และความศรัทธาของประชาชนต่อระบอบประชาธิปไตย ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงทำการศึกษาทัศนคติของเยาวชนในเขตเทศบาลนครพิษณุโลกต่อจริยธรรมทางการเมืองของนักการเมืองเพื่อเป็นการส่งเสริมและพัฒนาประชาธิปไตย พร้อมกำหนดแนวทางในการที่จะพัฒนาให้นักการเมืองมีคุณธรรมจริยธรรม มีแนวคิดในการพัฒนาเป็นไปตามกรอบแห่งประชาธิปไตย แล้วนำไปสู่การมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตยของประชาชนทั่วไปในวิถีทางที่ถูกต้องชอบธรรม เพื่อรักษาให้ระบอบการเมืองมีเสถียรภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับทัศนคติของเยาวชนในเขตเทศบาลนครพิษณุโลกต่อจริยธรรมทางการเมืองของนักการเมือง
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติของเยาวชนในเขตเทศบาลนครพิษณุโลกต่อจริยธรรมทางการเมืองของนักการเมือง

สมมติฐานของการศึกษา

เยาวชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์หรือการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นที่แตกต่างกัน มีทัศนคติต่อจริยธรรมทางการเมืองของนักการเมืองแตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เพื่อศึกษาทัศนคติของเยาวชนในเขตเทศบาลนครพิษณุโลกต่อจริยธรรมทางการเมืองของนักการเมือง

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ เยาวชนในเขตเทศบาลนครพิษณุโลก อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 5,650 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เยาวชนในเขตเทศบาลนครพิษณุโลกอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970 อ้างถึงใน วาโร เฟิงส์วีสต์, 2551 : 191) เทียบสัดส่วนและใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จำแนกตามชุมชนในเขตเทศบาลนครพิษณุโลก ได้กลุ่มตัวอย่าง ทั้งหมด 361 คน

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษาทัศนคติของเยาวชนในเขตเทศบาลนครพิษณุโลกต่อจริยธรรมทางการเมืองของนักการเมือง ประกอบด้วย

ตัวแปรต้น ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา เยาวชนในเขตเทศบาลนครพิษณุโลก

ตัวแปรตาม ได้แก่ ทัศนคติต่อพฤติกรรมทางจริยธรรมทางการเมืองของนักการเมือง ประกอบด้วย

1. ด้านความเป็นผู้นำ
2. ด้านการบริหาร
3. ด้านคุณธรรมจริยธรรม
4. ด้านบุคลิกภาพ

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยนี้เป็นการศึกษาในเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เรื่อง การศึกษาทัศนคติของเยาวชนในเขตเทศบาลนครพิษณุโลกที่มีต่อจริยธรรมทางการเมืองของนักการเมือง ซึ่งผู้วิจัยใช้วิธีดำเนินการวิจัยตามขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การสร้างแบบสอบถามประกอบไปด้วยขั้นตอนและรายละเอียดต่างๆดังนี้

1. ศึกษาเอกสารแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับศึกษาทัศนคติของเยาวชนในเขตเทศบาลนครพิษณุโลกที่มีต่อจริยธรรมทางการเมืองของนักการเมือง
2. ศึกษาความรู้เกี่ยวกับการสร้างแบบสอบถามจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
3. ดำเนินการสร้างและปรับแบบสอบถามเกี่ยวกับศึกษาทัศนคติของเยาวชนในเขตเทศบาลนครพิษณุโลกที่มีต่อจริยธรรมทางการเมืองของนักการเมือง ตามกรอบแนวคิดในการวิจัย
4. นำแบบสอบถามเสนอต่อกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความเหมาะสมถูกต้องของภาษาที่ใช้
5. ปรับปรุงข้อคำถามแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความ ตรงเชิงเนื้อหา ตลอดจนความเหมาะสม ถูกต้องและภาษาที่ใช้
6. นำผลการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่า IOC เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยพิจารณาจากค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Congruence: IOC)
7. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปใช้ทดลอง (Try out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน มาวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient)
8. นำแบบสอบถามที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขการใช้ภาษาและข้อคำถามให้ชัดเจนสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการศึกษาให้ชัดเจนยิ่งขึ้น แล้วนำไปดำเนินการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูล โดยดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย
2. นำแบบสอบถามลงพื้นที่ไปสำรวจในพื้นที่เทศบาลนครพิษณุโลก อำเภอเมืองจังหวัดพิษณุโลก โดยขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งแจ้งให้ทราบถึงวัตถุประสงค์และอธิบายขั้นตอนในการกรอกแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างทราบ
3. ผู้วิจัยจะปรับแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง
4. นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา ตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถามเพื่อใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้รับแบบสอบถามคืนมาแล้วนำมาตรวจสอบความสมบูรณ์ เพื่อนำมาวิเคราะห์ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป โดยแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. แบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ (%) ซึ่งนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย

2. แบบสอบถามตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับศึกษาทัศนคติของเยาวชนในเขตเทศบาลนครพิษณุโลกที่มีต่อจริยธรรมทางการเมืองของนักการเมือง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ สถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และใช้สถิติเชิงอนุมาน ประกอบด้วย t-test และ F-test เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่ม

3. สรุปและเขียนรายงาน

เกณฑ์การแปลความหมาย

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับศึกษาทัศนคติของเยาวชนในเขตเทศบาลนครพิษณุโลกที่มีต่อจริยธรรมทางการเมืองของนักการเมือง พิจารณาจากค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) โดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายของบุญชม ศรีสะอาด (2554: 121) ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.50 – 5.00 ทัศนคติอยู่ในระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.50 – 4.49 ทัศนคติอยู่ในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.50 – 3.49 ทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.50 – 2.49 ทัศนคติอยู่ในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.49 ทัศนคติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการศึกษา พบว่า เยาวชนผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็น ร้อยละ 70.8 โดยเยาวชนส่วนใหญ่มีอายุ 18 ปี คิดเป็นร้อยละ 85.8 โดยระดับการศึกษาของเยาวชนผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย คิดเป็นร้อยละ 89 และเยาวชนส่วนใหญ่เคยมีประสบการณ์หรือการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ 72

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับทัศนคติของเยาวชนในเขตเทศบาลนครพิษณุโลกต่อจริยธรรมทางการเมืองของนักการเมือง

ระดับทัศนคติของเยาวชนในเขตเทศบาลนครพิษณุโลกต่อจริยธรรมทางการเมืองของนักการเมือง โดยรวมมีทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง ด้านที่มีระดับทัศนคติสูงสุด คือ ด้านบุคลิกภาพ รองลงมาคือ ด้านการบริหาร ด้านความเป็นผู้นำ และด้านคุณธรรมจริยธรรม ตามลำดับด้านความเป็นผู้นำ มีระดับทัศนคติของเยาวชนในเขตเทศบาลนครพิษณุโลกต่อจริยธรรมทางการเมืองของนักการเมืองอยู่ในระดับปานกลาง ระดับทัศนคติสูงสุด คือ ข้อที่ 1. มีความจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ รองลงมาคือ ข้อที่ 2. เป็นแบบอย่างที่ดีในการรักษาระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ข้อที่ 9. มีความเป็นผู้นำที่กล้าคิดกล้าทำกล้าตัดสินใจและกล้ารับผิดชอบ ข้อที่ 8. มีความเป็นผู้นำที่สามารถครองตน ครองคน และครองงาน ข้อที่ 3. เป็นแบบอย่างที่ดีในการรักษาไว้และปฏิบัติตามซึ่งกฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยทุกประการ ข้อที่ 5. มีอุดมการณ์ในการทำงานเพื่อชุมชน ประเทศชาติและถือเอาผลประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชนเป็นสิ่งสูงสุด ข้อที่ 6. มีวินัย (ตรงต่อเวลา รักษาสิ่งจะ ทำงานอย่างเต็มกำลังความสามารถ รู้รักสามัคคี) ข้อที่ 7. การเป็นผู้นำที่สร้างความไว้วางใจน่าเคารพนับถือ และข้อที่ 4. เคารพสิทธิ เสรีภาพ และให้เกียรติ รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นอยู่เสมอตามลำดับ

ด้านการบริหาร มีระดับทัศนคติของเยาวชนในเขตเทศบาลนครพิษณุโลกต่อจริยธรรมทางการเมืองของนักการเมืองอยู่ในระดับปานกลาง ระดับทัศนคติสูงสุด คือ ข้อที่ 8. มีความเป็นผู้นำมีความมุ่งมั่นให้ความสำคัญกับโอกาสมากกว่าปัญหามองข้ามอุปสรรคให้เป็นโอกาส รองลงมาคือ ข้อที่ 5. มีแนวคิดในการพัฒนาท้องถิ่นอย่างชัดเจนเป็นรูปธรรม ข้อที่ 9. เป็นผู้นำที่ยึดหลักการบริหารงานอยู่บนพื้นฐานของหลัก 3E กล่าวคือ ประหยัด ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ข้อที่ 3. มีความสามารถในการกำกับดูแล ควบคุมและตรวจสอบการปฏิบัติงานของคณะผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ข้อที่ 7. เป็นผู้นำที่มีความรู้ทักษะ ความเชี่ยวชาญ และความสามารถในการประสานประโยชน์จากทุกภาคส่วนให้บรรลุผลที่ตั้งไว้ร่วมกัน ข้อที่ 6.

ปฏิบัติต่อองค์กรธุรกิจที่ติดต่อกับหน่วยงานของรัฐตามระเบียบและขั้นตอนอย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่เลือกปฏิบัติ ข้อที่ 1. เป็นผู้มีส่วนได้เสีย รับใช้ประชาชนอย่างเต็มความสามารถด้วยความรับผิดชอบ ข้อที่ 4. มีทักษะในการตัดสินใจโดยใช้เหตุผล และมีข้อมูลที่ต้องเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม และข้อที่ 2. มีความซื่อสัตย์ สุจริต เสียสละ เป็นธรรมไม่เลือกปฏิบัติ และปราศจากอคติ ตามลำดับ

ด้านคุณธรรมจริยธรรม มีระดับทัศนคติของเยาวชนในเขตเทศบาลนครพิษณุโลกต่อจริยธรรมทางการเมืองของนักการเมืองอยู่ในระดับปานกลาง ระดับทัศนคติสูงสุด คือ ข้อที่ 4. อุทิศเวลาให้กับงานในหน้าที่อย่างเหมาะสม รองลงมาคือ ข้อที่ 5. มีความยุติธรรม เสมอภาค ให้ความเคารพในสิทธิของผู้อื่นเสมอ ข้อที่ 6. มีความยินดีที่จะให้ความช่วยเหลือผู้อื่นโดยไม่หวังผลตอบแทน ข้อที่ 2. ปฏิบัติตนอยู่ในกรอบจริยธรรม คุณธรรมและศีลธรรมทั้งโดยส่วนตัวและโดยหน้าที่ความรับผิดชอบต่อสาธารณชน ข้อที่ 7. มีการนำคุณธรรมจริยธรรมคุณงามความดีเข้ามามีส่วนในการปฏิบัติและเป็นแบบอย่างที่ดี ข้อที่ 8. มีความเป็นผู้นำที่ยึดหลักของการกระทำความดีละเว้นความชั่ว ข้อที่ 3. ใช้อำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติงานอย่างชอบธรรม และข้อที่ 1. เป็นคนซื่อสัตย์สุจริต โปร่งใส เป็นธรรม เสียสละและมุ่งประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน ตามลำดับ

ด้านบุคลิกภาพ มีระดับทัศนคติของเยาวชนในเขตเทศบาลนครพิษณุโลกต่อจริยธรรมทางการเมืองของนักการเมืองอยู่ในระดับมาก ระดับทัศนคติสูงสุด คือ ข้อที่ 2. มีความสุภาพ อ่อนน้อมถ่อมตน อ่อนโยน รองลงมาคือ ข้อที่ 6. วางตัวเหมาะสมกับสถานภาพ ข้อที่ 1. มีบุคลิกภาพน่าเคารพนับถือ แต่งกายสะอาดเรียบร้อย ข้อที่ 3. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ยิ้มแย้มแจ่มใส เก็บความรู้สึกได้ดี ข้อที่ 5. แสดงกิริยาอาการที่สุภาพเป็นกันเอง ข้อที่ 4. มีการชื่นชม ยกย่อง ให้กำลังใจแก่ผู้ได้บังคับบัญชาและประชาชนทั่วไปอย่างจริงใจ ข้อที่ 7. ขยันหมั่นเพียรและปฏิบัติที่ของตนเองจนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดีทั้งในเวลาทำงานและนอกเวลาทำงาน และข้อที่ 8. มีการประพฤติปฏิบัติตนตามคำพูดที่ได้ประกาศไว้อย่างสม่ำเสมอ ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบระดับทัศนคติของเยาวชนในเขตเทศบาลนครพิษณุโลกต่อจริยธรรมทางการเมืองของนักการเมือง

1) เปรียบเทียบระดับทัศนคติของเยาวชนในเขตเทศบาลนครพิษณุโลกต่อจริยธรรมทางการเมืองของนักการเมือง ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับทัศนคติในภาพรวม ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความเป็นผู้นำ ด้านการบริหาร และด้านคุณธรรมจริยธรรม มีระดับทัศนคติไม่แตกต่างกัน แต่ในด้านบุคลิกภาพมีระดับทัศนคติที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2) เปรียบเทียบระดับทัศนคติของเยาวชนในเขตเทศบาลนครพิษณุโลกต่อจริยธรรมทางการเมืองของนักการเมือง ที่มีอายุที่แตกต่างกัน มีระดับทัศนคติในภาพรวม ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความเป็นผู้นำ ด้านคุณธรรมจริยธรรม และด้านบุคลิกภาพ มีระดับทัศนคติไม่แตกต่างกัน แต่ในด้านการบริหารมีระดับทัศนคติที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3) เปรียบเทียบระดับทัศนคติของเยาวชนในเขตเทศบาลนครพิษณุโลกต่อจริยธรรมทางการเมืองของนักการเมือง ที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีระดับทัศนคติในภาพรวม ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านมีระดับทัศนคติไม่แตกต่างกัน

4) เปรียบเทียบระดับทัศนคติของเยาวชนในเขตเทศบาลนครพิษณุโลกต่อจริยธรรมทางการเมืองของนักการเมือง ที่มีประสบการณ์หรือการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นที่แตกต่างกัน มีระดับทัศนคติในภาพรวม ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านมีระดับทัศนคติไม่แตกต่างกัน

การอภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาเรื่อง ระดับทัศนคติของเยาวชนในเขตเทศบาลนครพิษณุโลกต่อจริยธรรมทางการเมืองของนักการเมือง ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผล ได้ดังนี้

ระดับทัศนคติของเยาวชนในเขตเทศบาลนครพิษณุโลกต่อจริยธรรมทางการเมืองของนักการเมือง พบว่า ในภาพรวมเยาวชนในเขตเทศบาลนครพิษณุโลก มีทัศนคติต่อจริยธรรมทางการเมืองของนักการเมือง อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความเป็นผู้นำ ด้านการบริหาร และด้านคุณธรรมอยู่ในระดับปานกลาง ในขณะที่ด้านบุคลิกภาพอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาถึงทัศนคติของเยาวชนในเขตเทศบาลนครพิษณุโลกต่อจริยธรรมทางการเมืองของนักการเมืองเป็นรายด้านทั้ง 4 ด้าน พบว่ามีข้อค้นพบที่น่าสนใจ ดังนี้

1. ด้านความเป็นผู้นำ เยาวชนในเขตเทศบาลนครพิษณุโลกมีทัศนคติต่อจริยธรรมทางการเมืองของนักการเมืองอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีทัศนคติสูงสุด คือ การมีความจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสังคมไทยเป็นสังคมที่ให้ความเคารพสถาบันพระมหากษัตริย์มากที่สุดสืบต่อกันมาเป็นเวลาช้านาน ดังนั้นไม่ว่าหน่วยงานราชการ เอกชน หรือประชาชนทั่วไปย่อมมีความจงรักภักดีต่อสถาบันหลักของชาติมาเป็นอันดับแรกเสมอ สอดคล้องกับ ธนภัทร จันทร์เรือง (2556) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของข้าราชการกรุงเทพมหานครต่อจริยธรรมของนักการเมืองท้องถิ่น ผลการศึกษาพบว่า ข้าราชการกรุงเทพมหานครมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานทางจริยธรรมของนักการเมืองท้องถิ่นในเรื่อง การจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ และเป็นแบบอย่างที่ดีในการเคารพและรักษาระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขมากที่สุด ในขณะที่เยาวชนในเขตเทศบาลนครพิษณุโลกมีทัศนคติต่อจริยธรรมทางการเมืองของนักการเมือง ต่ำที่สุด คือ การเคารพสิทธิ เสรีภาพ และให้เกียรติ รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นอยู่เสมอ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเยาวชนในเขตเทศบาลนครพิษณุโลกมองว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยนักการเมืองท้องถิ่นนั้น ได้เปิดโอกาสให้ประชาชนโดยเฉพาะเยาวชนเข้าไปมีส่วนร่วมน้อยมาก ซึ่งจากการศึกษาเยาวชนส่วนใหญ่เคยมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งเมื่อมีอายุครบ ๑๘ ปีบริบูรณ์เท่านั้น นอกจากนี้ยังไม่ได้มีโอกาสในการมีส่วนร่วมในเรื่องอื่นๆของท้องถิ่นตนเองแต่อย่างใด สอดคล้องกับ พิรณัฐ สุริวัน (2559) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง การรับรู้ของประชาชนต่อการปกครองท้องถิ่นในรูปแบบจังหวัดปกครองตนเองในจังหวัดพิษณุโลก ผลการศึกษาพบว่า ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน ประชาชนมีการรับรู้ในระดับน้อย

2. ด้านการบริหาร เยาวชนในเขตเทศบาลนครพิษณุโลกมีทัศนคติต่อจริยธรรมทางการเมืองของนักการเมืองอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีทัศนคติสูงสุด คือ มีความเป็นผู้นำที่มีความมุ่งมั่นให้ความสำคัญกับโอกาสมากกว่าปัญหาองข้ามอุปสรรคให้เป็นโอกาส ในขณะที่เยาวชนในเขตเทศบาลนครพิษณุโลกมีทัศนคติต่อจริยธรรมทางการเมืองของนักการเมืองต่ำที่สุด คือ มีความซื่อสัตย์ สุจริต เสียสละ เป็นธรรมไม่เลือกปฏิบัติ และปราศจากอคติ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะที่ผ่านมาข้าราชการตรวจสอบพบการทุจริตของนักการเมืองท้องถิ่น และข้าราชการส่วนท้องถิ่นเป็นระยะๆจึงทำให้ส่งผลต่อทัศนคติของเยาวชนที่มีต่อภาพลักษณ์ของนักการเมืองท้องถิ่นด้วย สอดคล้องกับ ธนอมศรี ลิ้มศิลา (2548) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง จริยธรรมของผู้บริหารตามความคิดเห็นของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานช่วงชั้นที่ 3-4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี ผลการศึกษาพบว่า ในด้านการครองตนการมีความเสียสละไม่เห็นแก่ตัวมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด

3. ด้านคุณธรรมจริยธรรม เยาวชนในเขตเทศบาลนครพิษณุโลกมีทัศนคติต่อจริยธรรมทางการเมืองของนักการเมืองอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีทัศนคติสูงสุด คือ อุทิศเวลาให้กับงานในหน้าที่อย่างเหมาะสม ในขณะที่เยาวชนในเขตเทศบาลนครพิษณุโลกมีทัศนคติต่อจริยธรรมทางการเมืองของนักการเมือง ต่ำที่สุด คือ เป็นคนซื่อสัตย์สุจริต โปร่งใส เป็นธรรม เสียสละและมุ่งประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะภาพลักษณ์ในปัจจุบันของนักการเมืองท้องถิ่นปรากฏให้เห็นการทุจริตคอร์รัปชันมากมาย จึงทำให้ประชาชนขาดความเชื่อมั่นและศรัทธาในตัวนักการเมืองทั้งในท้องถิ่นและระดับชาติ สอดคล้องกับ ลลดา วุทธิไกรกิตติ (2558) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง คุณลักษณะนักการเมืองท้องถิ่นที่พึงประสงค์ของประชาชน ผลการศึกษาพบว่า ด้านสมรรถนะของนักการเมืองท้องถิ่น คือ มีความคิดสร้างสรรค์ ความซื่อสัตย์สุจริต ไม่คดโกง ไม่โกหกหลอกลวงให้ประชาชนผิดหวังมีระดับต่ำที่สุด

4. ด้านบุคลิกภาพ เยาวชนในเขตเทศบาลนครพิษณุโลกมีทัศนคติต่อจริยธรรมทางการเมืองของนักการเมืองอยู่ในระดับมาก โดยมีทัศนคติสูงสุด คือ มีความสุภาพ อ่อนน้อมถ่อมตน อ่อนโยน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะทัศนคติของเยาวชนมองว่านักการเมืองทั้งในท้องถิ่นและระดับชาติ คือผู้ที่จัดทำบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์สูงสุดของประชาชน จึงต้องคำนึงถึงความ

พึงพอใจของประชาชนเป็นหลัก มิใช่เพื่อตอบสนองความพึงพอใจของนักการเมืองเอง จึงต้องเป็นผู้ที่มีความอ่อนน้อมถ่อมตน และประชาชนเข้าถึงได้โดยง่าย สอดคล้องกับ ลลดา วฤทธิไกรกิตติ (2558) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง คุณลักษณะนักการเมืองท้องถิ่นที่พึงประสงค์ของประชาชน ผลการศึกษาพบว่า แนวทางการพัฒนาคุณลักษณะนักการเมืองที่พึงประสงค์ของประชาชน ควรมีการวางตัวอย่างเหมาะสมและประพฤติปฏิบัติแต่สิ่งที่ดีงาม มีการคำนึงถึงบุคลิกที่ดี คิดดีทำดี คิดแบบผู้นำมีการปฏิบัติด้วยความมั่นใจ พูดจาชัดเจนแต่อ่อนน้อมเป็นที่ยอมรับในสังคมมากที่สุด ในขณะที่เยาวชนในเขตเทศบาลนครพิษณุโลกมีทัศนคติต่อจริยธรรมทางการเมืองของนักการเมือง ต่ำที่สุด คือ มีการประพฤติปฏิบัติตนตามคำพูดที่ได้ประกาศไว้ อย่างสม่ำเสมอ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะที่ผ่านมาท้องถิ่นส่วนใหญ่มีพฤติกรรมที่ชอบใช้นโยบายขายฝันหรือนโยบายประชานิยมในการหาเสียงเป็นหลักในการรับเลือกตั้งจำนวนหลายนโยบาย เมื่อได้รับการเลือกตั้งตามที่ต้องการแล้ว อาจไม่สามารถทำได้ครบตามที่ตนได้เคยหาเสียงไว้ หรืออาจได้ทำตามที่ทำหาเสียงไว้แล้วแต่ผลงานไม่เป็นที่ประจักษ์ หรืออาจใช้เวลาในการดำเนินนโยบายนานเกินไป ทำให้ประชาชนทั่วไปและเยาวชนต่างมีทัศนคติในแง่ลบดังกล่าว ซึ่งเกิดความไม่เชื่อมั่นในการปฏิบัติตนตามที่นักการเมืองท้องถิ่นส่วนใหญ่ได้ประกาศไว้ สอดคล้องกับ วันเพ็ญ ชูชัย (2553) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความคาดหวังของประชาชนต่องานของนักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดพะเยา ผลการศึกษาพบว่า ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน ในเรื่อง นักการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดพะเยา เป็นคนที่พูดจริงทำจริง ผลงานที่ผ่านมาเป็นที่ยอมรับของประชาชน มีค่าน้อยที่สุด

การเปรียบเทียบระดับทัศนคติของเยาวชนในเขตเทศบาลนครพิษณุโลกต่อจริยธรรมทางการเมืองของนักการเมือง จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์หรือการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่น พบว่า

1. จำแนกตามเพศชายและหญิง พบว่า ระดับทัศนคติของเยาวชนในเขตเทศบาลนครพิษณุโลกต่อจริยธรรมทางการเมืองของนักการเมือง ที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับทัศนคติไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเพศชายและหญิงไม่ใช่องค์ประกอบสำคัญต่อการพัฒนาทางการใช้เหตุเชิงจริยธรรมในตำแหน่งหน้าที่ ประกอบกับปัจจุบันเพศชายและหญิงได้มีโอกาสรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่างๆอย่างเท่าเทียมกัน จึงทำให้ได้มีโอกาสเรียนรู้และรับทราบพฤติกรรมเกี่ยวกับคุณธรรมจริยธรรมของนักการเมืองท้องถิ่นเหมือนกัน สอดคล้องกับ นงนุช พรชัยไชยวัฒน์ (2549) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง พฤติกรรมจริยธรรมนักการเมืองท้องถิ่นระดับผู้นำในจังหวัดชลบุรี ผลการศึกษาพบว่า เพศไม่ส่งผลกระทบต่อระดับพฤติกรรมจริยธรรมนักการเมืองท้องถิ่นระดับผู้นำในจังหวัดชลบุรี แต่ในรายละเอียดของการศึกษา พบว่า ในด้านบุคลิกภาพ มีระดับทัศนคติที่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะทัศนคติที่เยาวชนมีต่อจริยธรรมทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่นนั้น มองไปถึงลักษณะของความเป็นผู้นำด้วย ซึ่งส่วนใหญ่ผู้นำหรือผู้บริหารในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นมักเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง ซึ่งนักการเมืองท้องถิ่นอาจมุ่งที่จะเป็นผู้นำจนลืมนึกถึงคุณธรรมจริยธรรม สอดคล้องกับ พิรณัฐ สุริวัน (2559) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง การรับรู้ของประชาชนต่อการปกครองท้องถิ่นในรูปแบบจังหวัดปกครองตนเองในจังหวัดพิษณุโลก ผลการศึกษาพบว่า ในด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน เพศชายมีการรับรู้แตกต่างจากเพศหญิง ซึ่งอาจเป็นเพราะเพศชายมุ่งเน้นไปที่การเป็นผู้นำขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มากกว่าการเข้าเป็นเพียงส่วนหนึ่งหรือมีส่วนร่วมเท่านั้น สังเกตได้จากจำนวนผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในปัจจุบันส่วนใหญ่จะเป็นเพศชาย

2. จำแนกตามอายุ ระดับทัศนคติของเยาวชนในเขตเทศบาลนครพิษณุโลกต่อจริยธรรมทางการเมืองของนักการเมือง ที่มีอายุแตกต่างกัน มีระดับทัศนคติไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เป็นกลุ่มเยาวชนที่มีอายุใกล้เคียงกันและยังมีประสบการณ์เกี่ยวกับการเมืองไม่มากเท่าที่ควร ดังนั้นเยาวชนจึงมีการเรียนรู้และซึมซับพฤติกรรมในเรื่องคุณธรรมจริยธรรมของนักการเมืองในระดับที่ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับ ธนภัทร จันทรเรือง (2556) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของข้าราชการกรุงเทพมหานครต่อจริยธรรมของนักการเมืองท้องถิ่น ผลการศึกษาพบว่า ข้าราชการกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อจริยธรรมของนักการเมืองท้องถิ่นไม่แตกต่างกัน เนื่องจากเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตำแหน่งหน้าที่ของตน อายุที่แตกต่างกันจึงมีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน แต่ในรายละเอียดของการศึกษา พบว่า ในด้านการบริหาร เยาวชนที่อายุแตกต่างกัน มีระดับทัศนคติที่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเยาวชนบางส่วนคือผู้ที่มีอายุ

มากพอที่จะเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษาแล้ว มีการศึกษาและเข้าใจการเมืองมากกว่าเดิม ทำให้มุมมองทัศนคติที่มีต่อนักการเมืองท้องถิ่นมีมากขึ้น จึงทำให้มีทัศนคติที่แตกต่างจากระดับการศึกษาที่ต่ำกว่า สอดคล้องกับ จำเริญน้อย สิงห์รักษ์ (2556) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง ทัศนคติของประชาชนในอำเภอคลองลานจังหวัดกำแพงเพชรที่มีต่อจริยธรรมของนักการเมืองท้องถิ่น ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนที่มีอายุแตกต่างกัน มีทัศนคติของประชาชนในอำเภอคลองลานจังหวัดกำแพงเพชรที่มีต่อจริยธรรมของนักการเมืองท้องถิ่นแตกต่างกัน

3. จำแนกตามระดับการศึกษา ระดับทัศนคติของเยาวชนในเขตเทศบาลนครพิษณุโลกต่อจริยธรรมทางการเมืองของนักการเมือง ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีระดับทัศนคติไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การศึกษาของไทยในปัจจุบันได้มีการจัดการเรียนรู้สอดแทรกในเรื่องของการเมืองการปกครองเข้าไปในหลักสูตรแต่ละระดับชั้น ประกอบกับการเมืองท้องถิ่นไม่ใช่เรื่องไกลตัว ทำให้เยาวชนได้เรียนรู้ความเป็นจริงในสังคมไทยเกี่ยวกับพฤติกรรมและคุณธรรมจริยธรรมของนักการเมืองท้องถิ่นจากข้อมูลข่าวสาร และบุคคลรอบข้างไปพร้อมๆกัน สอดคล้องกับ ธนภัทร จันทรเรือง (2556) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่องความคิดเห็นของข้าราชการกรุงเทพมหานครต่อจริยธรรมของนักการเมืองท้องถิ่น ผลการศึกษาพบว่า ข้าราชการกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อจริยธรรมของนักการเมืองท้องถิ่นไม่แตกต่างกัน

4. จำแนกตามประสบการณ์หรือการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่น ระดับทัศนคติของเยาวชนในเขตเทศบาลนครพิษณุโลกต่อจริยธรรมทางการเมืองของนักการเมือง ที่มีประสบการณ์หรือการมีส่วนร่วมทางการเมืองท้องถิ่นแตกต่างกัน มีระดับทัศนคติไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ เยาวชนส่วนใหญ่ในเขตเทศบาลนครพิษณุโลกยังมีประสบการณ์ที่ไม่แตกต่างกันในทางการเมืองมากนัก ด้วยข้อจำกัดของอายุและสถานภาพทางกฎหมาย ทำให้ประสบการณ์ไม่มีผลต่อความแตกต่างในทัศนคติต่อจริยธรรมทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่น สอดคล้องกับ ธนภัทร จันทรเรือง (2556) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่องความคิดเห็นของข้าราชการกรุงเทพมหานครต่อจริยธรรมของนักการเมืองท้องถิ่น ผลการศึกษาพบว่า ข้าราชการกรุงเทพมหานครที่มีระยะเวลาการทำงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อจริยธรรมของนักการเมืองท้องถิ่นไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ภาครัฐโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกรูปแบบควรให้ความสำคัญกับการแสดงออกทางการเมืองของเยาวชน และส่งเสริมให้เยาวชนมีสิทธิและบทบาทในการร่วมคิดร่วมทำร่วมตัดสินใจในการดำเนินการใดๆของท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น
2. สถาบันครอบครัวและสถาบันการศึกษาควรส่งเสริมแนวคิดของความซื่อสัตย์ สุจริต การโตไปไม่โกง ปลุกฝังให้เยาวชนมีทัศนคติต่อการทุจริตคอร์รัปชันทุกรูปแบบว่าเป็นสิ่งเลวร้ายและไม่สมควรทำอย่างยิ่ง
3. ควรจัดการอย่างเด็ดขาดกับนักการเมืองทั้งในระดับท้องถิ่นและในระดับชาติที่ไร้คุณธรรมจริยธรรม เพื่อเป็นแบบอย่างให้แก่คนในสังคมและเยาวชนได้เห็นว่ากระทำความผิดนั้นต้องได้รับการลงโทษ ไม่ใช่การปล่อยให้กลายเป็นเรื่องที่ยอมรับได้ในสังคม จนทำให้เยาวชนซึมซับและเคยชินกับการกระทำของนักการเมืองท้องถิ่นที่ไร้คุณธรรมจริยธรรมหรือทุจริตคอร์รัปชัน

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาเฉพาะในเขตเทศบาลนครพิษณุโลกเท่านั้น ในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไปควรมีการศึกษาในพื้นที่ทั้งจังหวัดพิษณุโลก เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมซึ่งอาจมีความแตกต่างกันไปในแต่ละพื้นที่ในจังหวัดพิษณุโลก
2. การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาทัศนคติของเยาวชนในเขตเทศบาลนครพิษณุโลกต่อจริยธรรมทางการเมืองของนักการเมืองเป็นหลัก หากมีผู้สนใจการศึกษาในเรื่องลักษณะเดียวกันอีก ควรมุ่งเน้นศึกษาประชาชนโดยรวมทุกสาขาอาชีพ เพื่อทราบถึงทัศนคติของคนส่วนใหญ่ในจังหวัดและความคิดเห็นที่อาจมีความขัดแย้งกัน

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี ด้วยความกรุณาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัฒนพันธ์ เขตต์กัน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ อาจารย์ ดร.วศกร เจียมเฒ่า ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.โชติ บดีรัฐ อาจารย์ ดร.กัมปนาท วงษ์วัฒนพงษ์ อาจารย์ ดร.ธนัศรา โรจนตระกูล และอาจารย์ ดร.จิรัฐ สันติวงษ์สกุล ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษา ตลอดจนช่วยตรวจสอบข้อบกพร่องของงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยจึงขอขอบพระคุณอาจารย์ที่ช่วยให้คำแนะนำด้วยดีมาตลอด

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงสำหรับ ดร. วิศักดิ์ ชัยยศ อาจารย์สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ที่ได้ให้ความกรุณาเป็นอย่างยิ่งในการให้คำปรึกษาในเรื่องของการเขียนบทคัดย่อภาษาอังกฤษ จนเกิดความสำเร็จ สมบูรณ์ ตลอดจนเยาวชน นักเรียน นักศึกษา และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการให้ข้อมูลเป็นอย่างดี อำนวยความสะดวกและให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่ได้ให้ความช่วยเหลือในทุกขั้นตอนของการดำเนินการวิจัย ประโยชน์และคุณค่าที่เกิดจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาแด่บิดามารดา บุพการี ครู อาจารย์ทุกท่านที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้แก่ผู้วิจัย

เอกสารอ้างอิง

- กฤษฎาภรณ์ จิตตรีพล. (2549). *อุดมการณ์ประชาธิปไตยของนักเรียนนายร้อยตำรวจ*. วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาการบริหารทั่วไป) มหาวิทยาลัยบูรพา.
- เกษม อุทยานิน. (2516). *หลักรัฐศาสตร์*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- จรรยา สุภาพ. (2534). *ลัทธิการเมืองและเศรษฐกิจเปรียบเทียบ*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- จักรกริช ใจดี. (2550). *ความเข้าใจเกี่ยวกับประชาธิปไตยของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*. วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต(สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- จำเนียรน้อย สิงห์รักษ์. (2556). *ทัศนคติของประชาชนในอำเภอคลองลานจังหวัดกำแพงเพชรที่มีต่อจริยธรรมของนักการเมืองท้องถิ่น*. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาพุทธศาสตร์ศึกษา) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.
- โชติ มหาชัยอุทธร. (2552). *นักการเมืองพันธุ์ใหม่ : ทางรอดของประเทศไทย*. กรุงเทพฯ : สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ.
- ณรงค์ สีนสวัสดิ์. (2539). *การเมืองไทย : การวิเคราะห์เชิงจิตวิทยา*. กรุงเทพฯ : โอเรียลทิสกอลาร์.
- ณอมศรี ลิ้มศิลา. (2548). *จริยธรรมของผู้บริหารตามความคิดเห็นของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานช่วงชั้นที่ 3-4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาการบริหารการศึกษา) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี.
- ทิพาพร พิมพ์พิสุทธิ. (2521). *พัฒนาทางการเมือง*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ธนภัทร จันทรเรือง. (2556). *ความคิดเห็นของข้าราชการกรุงเทพมหานครต่อจริยธรรมของนักการเมืองท้องถิ่น*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชารัฐศาสตร์) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ธำมภ์ ปัตนัย. (2553). *การศึกษาทัศนคติของผู้นำชุมชนในเขตเทศบาลนครอุบลราชธานีต่อจริยธรรมทางการเมืองของนักการเมือง*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา) มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- นงนุช พรชัยไชยวัฒน์. (2549). *พฤติกรรมจริยธรรมนักการเมืองท้องถิ่นระดับผู้นำในจังหวัดชลบุรี*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (สาขาวิชาการบริหารการศึกษา) มหาวิทยาลัยบูรพา.

- เนตรนภา นาพล. (2548). *ทัศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตย : ศึกษาเฉพาะกรณี นิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.*
- บุญชม ศรีสะอาด. (2554). *การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.*
- พริณัฐ สุริวัน. (2559). *การรับรู้ของประชาชนต่อการปกครองท้องถิ่นในรูปแบบจังหวัดปกครองตนเองในจังหวัดพิษณุโลก. วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาการบริหารจัดการภาครัฐ) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.*
- ลลดา วฤทธิไกรกิตติ. (2558). *คุณลักษณะนักรการเมืองท้องถิ่นที่พึงประสงค์ของประชาชน. วิทยานิพนธ์ปริญญาพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต (สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.*
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. (2538). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.*
- วันเพ็ญ ชูชัย. (2553). *ความคาดหวังของประชาชนต่อบทบาทของนักรการเมืองท้องถิ่นในจังหวัดพะเยา. การค้นคว้าอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.*
- วาโร เฟื่องสวัสดิ์. (2551). *วิธีวิทยาการวิจัย. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.*
- วีระพล สุทธิพรพลากร และ เฉลียว แก่นจันทร์. (2538). *ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความสำเร็จขององค์กรชุมชน โครงการวนศาสตร์ชุมชนบนพื้นที่สูง จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.*
- ส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, กรม (2542). *พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น.*
- อดม ทุมโมลิต. (ม.ป.ป.). *การปกครองท้องถิ่นสมัยใหม่ : บทเรียนจากประเทศพัฒนาแล้ว. กรุงเทพฯ : แชนโพรฟรินดิง.*
- Cronbach, J. L. (1987). *Essentials of Psychological Testing*. New York : Harper and Row.
- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). *Determining sample size for research activities. Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 608.